

qui excludit ad regno bonis illius fraudat. sic ille exclusit uirgines. quae secum oleum non tulerunt. & dum uenit sponsus. extincte testaceas. atque emendo oleo inflammandis facibus; occupate fecerunt moram. & ingressus iam sponso introire cupientes leguntur exclusae. non arbitror; nam quomodo diceret. si boni et scilicet ex propheta. deiecit atque exclusus ad regno. Locunditatem fecisti cum seruo tuo. Nec prophetae meritum huiusmodi intellectu uidetur admittere. nec series subditorum; Audis dicentem. suauis es domine. & in locunditate tua doce me iustificationem tuam. Audis dicentem. bonum mihi lex oris tui super milia auri & argenti; & potest dicere quod sit exclusus a regno. qui non est exclusus a lege. quid ergo intellegimus. haeret in praetextu. Obscuritatem sensus sui. sermonis uidetur offundere. Uocant merita prophetae. uocat eius gratia. uocat subiectae series. ut altioris intellectus aliquid debeat erui. & occurrit interpretatio; quod inter dum excludam in bono. Scriptum est enim. Perfecta caritas timorem excludit foras. & generaliter quidem. caritas excludit timorem. ut miles qui imperatorem diligit. bella pro imperatore suscepta non metuit. ut seruus amans dominum. quamuis per dubia. & praeputa mittatur. tam omnia pericula domini amore contempnit. ac si quis dominum petat. seipsum offerre non trepidat. Ut qui trans mare positos filios uidere desiderat. non metuit nauis fragilis liberorum caritate. Ingreditur maris fluctibus. subit incerta nauis. sed propter discriminis leuatur desideria filiorum. Quam pulchre & iam de martyribus dicitur. qui uere militantes Christo. qui persecutiones. ungulas. gladios. incendia non tantum res. infestasse regibus. obtulerunt. timorem & enim quem poterant habere poenarum. excludunt amore martyrii. Hunc sensum autem interpretationis huius & iam de thetremis hieremie possumus adprobare. Nam & ibi sub hac littera scriptum est. Bonus est dominus sustentans eum. anime qui querit eum; bonum sustentare. & sperare in salutari dei. Bonum est uero. cum portauerit iugum graue. diuinitate sua. Sedebit singulariter. & silebit. quia tulit iugum graue. haec atque. quod aliud adstruunt. nisi bona exclusionis. hanc interpretationem uideri. qui enim sustinet dominum nisi studio caritatis. qui est qui sperat. nisi qui quod sperat optat et diligit. quod enim speramus. pro patientia expectamus. Ergo qui sperat.

¶ N sequentes
comparationes
et dilce p
caritatis gra
ate omne
timore ex
cludere.

abcd

Gen. 4B

Ms. 172

fol. 32^v

Blu. Cal. 90. 740 Hand C

amara uis: castigatio mihi sedm carnem. mihi sedm misericordiam corporis. tñ sedm uerbū tuum. Castiga-
 tio illi fructus bonitatis adtulit. Illam castigationē intellego pfuisse. illa castigatione me uultu se-
 reuocatum. illa castigatione nondū aliquid in me licuisse flagitis. p illa castigationem dñi. nihil
 in me aduersario licuisse nil morti. Deniq; castigans castigauit me dñs. et morti non tradidit me.
 Ipse proph memorauit. Castigat enim qui recipitur. qui autē non recipiuntur. non flagellantur.
 In laborib; enim hominū non sunt. & cum hominibus inquit non flagellabuntur. Ideoq; supra ait.
 quam bonus isrl dñs rectis corde. Ergo boni omib; quia omis recto uultu corde. Qui autē cor de-
 clinauerit. ipse a se gratiam diuinę bonitatis auertit. Sequitur. **Iocunditate & disciplinam**
 iuxta aptm. specton. bonū intellegimus. quia dixi. uide ergo bonitatem dñi scientiā doceme.
 Iuxta euuangelium. specton suę accipim. Dixi enim. Tolle iugum tu. q; leue ē. & on meamq;
 suauē ē. Dixit enim. Ipse opzior. oioy expeczior. Unde merito bonitatem dñi ab ipso querit doceri.
 p forte quis p functione accipiens bonum dñi ēē. in errorib; p seueret. quod p misericordiam
 dñi sciat in punitate suis dari posse peccatis. cum et si indulgeat dñs. tamen foeda conuersatio in cri-
 minib; semp herere. Non ergo bonitas ista uulgaris ē. sedq; semp discipline expecz secū.
 Ideoq; qui intellegit altam dñi et bonitatem. doceri desiderat. etiam disciplinam. Nam plerumq;
 auertuntur a studio discipline. dum eam seueram & tristē arbitrantur. sed p spiciatior sensu
 intellegit quod disciplina futuris ad tempus sit posteriorib; fiat iocunda temporib;. Sed est
 disciplina uel correctio seuerior. est etiam ^{moderatio} ~~seuerior~~ ē. de qua dñs. corripiam eos in auditu
 tribulationis eorum. Est seuerior. quae ē. in ira et furore correctio. Unde refugies eam correc-
 tionem. dicit dñs. Dñe ne ira tua arguas me. neque in furore tuo corripuas me. Corripuos
 dñe in iudicio. & non in furore. Omis ergo disciplina. et si ad tempus habeat amaritudinem. habeat p
 turbationem. postea tam pacificos fructus generare consuevit. Sed qui petit doceri bonitatem dñi et discipli-
 nam. debet petere etiam scientiam doceri. Nisi enim habeat scientiam. nō lēta ē disciplina. mōl-
 ta correctio. Quid sit scientia. docet resalomon. qui ait de dño dñs p. Ipse enim in hūda corripuit me.

II

I

Geni 43.
 172
 f. 33v

Gent UB

Ms. 172

for 33^v

Hand D